

[...]

28.037/B/II/PN

MV/MM

Mijnheer de Burgemeester,

Ter zitting van 12 juni 1997 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die werd ingediend tegen de aanwezigheid, in uw gemeente, van een wegwijzer waarop de vermeldingen enkel in het Frans zijn aangebracht en van een straatnaambord waarop de Nederlandstalige vermeldingen beduidend kleiner zijn dan de Franstalige.

Ter staving van zijn klacht, stuurde de klager enkele foto's van het gelaakte straatnaambord en dito wegwijzer.

Op de vraag om inlichtingen van de VCT, antwoordt u, op 4 juli 1996 (vertaling):

"... Uit de meegedeelde documenten blijkt dat het, wat de wegwijzers betreft, gaat om reclame-wegwijzers die door de bedrijven zelf werden aangebracht en waaromtrent het de gemeente niet toekomt tweetaligheid te eisen voor de inlichtingen die erop voorkomen.

Wat de straatnaamborden betreft is het inderdaad zo dat de foto die u hebt ontvangen de beweringen van de klager staaft. Dit neemt echter niet weg dat er zich in dezelfde straat tweetalige borden bevinden waarvan de Nederlandstalige vermeldingen even groot zijn als de Franstalige (zie foto hierbij). Alle straatnaamborden van onze entiteit zijn tweetalig. Op de oudste zijn de vermeldingen niet precies even groot in beide talen. Gelet op de staat waarin ze zich bevinden, worden ze echter vervangen naar rata van zowat 50 borden per jaar".

*

*

*

2.

Straatnaamborden en wegwijzers die zichtbaar voor het publiek zijn aangebracht, worden beschouwd als berichten en mededelingen aan het publiek (advies 604 van 10 juni 1965).

In de taalgrensgemeenten moeten berichten en mededelingen aan het publiek, krachtens artikel 11, § 2, 2e lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van

de talen in bestuurszaken (SWT), in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Conform de rechtspraak van de VCT betekenen de woorden "in het Nederlands en in het Frans" dat de teksten tegelijk, integraal en qua presentatie identiek moeten worden gesteld. (cfr. advies 15.101 van 24.9.83 en 24.166 van 25.11.93).

Daarbij dient echter voorrang te worden verleend aan de taal van het gebied, in casu het Frans; de Franse tekst moet de Nederlandse dus voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cfr. de adviezen 1980 van 28.9.67, 19.231 van 4.2.88, 21.038 van 26.10.89, 22.299 van 18.11.92 en 24.166 van 25.11.93).

Wat het straatnaambord betreft, acht de VCT de klacht ontvankelijk en gegrond aangezien de Nederlandse tekst werd afgedrukt in een lettertype dat beduidend kleiner is dan dat van de Franse.

Wat de wegwijzers betreft die op de foto voorkomen, moet een onderscheid worden gemaakt tussen:

- de twee borden die, louter met reclamedoeleinden, werden geplaatst door privé bedrijven; als dusdanig vallen ze niet onder toepassing van de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken; en
- het bord waarop, naast de conventionele verkeerstekens die een doodlopende weg en "geen doorgang" aangeven, de woorden "SAUF CHANTIER" staan vermeld; deze vermelding moet beschouwd worden als een mededeling aan het publiek in de zin van de SWT; als dusdanig moet zij in het Frans en in het Nederlands worden vermeld; aangezien zulks niet het geval is, acht de VCT de klacht, op dat punt, ontvankelijk en gegrond.

*

*

*

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer J. VANDE LANOTTE, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, alsook aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

[...]